

Posudek vedoucí diplomové práce

Hana Podvalová. 2019. *Změna v latinskoamerické bezpečnostní politice v kontextu hlubší regionální integrace.* 106 stran.

Téma diplomové práce Hany Podvalové je v kontextu latinskoamerického regionu bezesporu relevantní, a přestože UNASUR v současné době v podstatě nefunguje, je možné ho považovat i za aktuální. Autorka se totiž zaměřuje na řešení bezpečnostních krizí ve vybraných latinskoamerických státech a roli OAS a UNASUR v bezpečnostní oblasti v období od roku 2008 do roku 2018. Hlavním cílem práce je analýza vlivu obou organizací na vývoj bezpečnostní situace v zemích, kde v té době došlo k událostem ohrožujícím demokratické principy, fungování státních institucí, či přímo politicko-vojenskou rovinu bezpečnosti (s. 9). Záměrem autorky je zkoumat reakce těchto organizací na dané bezpečnostní krize a soustředí se především na roli vůdčích států obou uskupení, USA (OAS) a Brazílie (UNASUR). Teoreticky práce vychází z koncepcí posthegemonického regionalismu a periferního realismu, jež jsou velmi dobře uplatnitelné v regionu Latinské Ameriky, a z teorie liberálního institucionálního, kterou autorka považuje rovněž za vhodnou pro zkoumání integračních procesů v daném areálu. Metodologicky lze práci označit za komparativní případovou studii, přičemž autorka porovnává šest případů politických a bezpečnostních krizí na základě vymezených komparativních kritérií (s. 13) a snaží se odpovědět na pět výzkumných otázek (s. 11, 12).

Po obsahové stránce pozitivně hodnotím přehlednou strukturu práce, jasně definovaný cíl i výzkumné otázky, které pomohly autorce udržet stanovenou linii výzkumu. Teoretická kapitola dostatečně vysvětluje východiska práce a najdeme zde i kritický rozměr ve smyslu hodnocení relevantnosti zvolených koncepcí z hlediska času a prostoru. Druhá kapitola popisuje vznik a vývoj obou organizací a porovnává vliv USA a Brazílie na bezpečnostní politiku a integrační procesy v regionu v závislosti na jejich vnitropolitické situaci. Následuje komparativní kapitola, v níž autorka představuje politické a bezpečnostní krize ve vybraných státech Jižní Ameriky a snaží se porovnat přístup obou organizací k jejich řešení. Zde bych očekávala vyšší míru analýzy postavené na komparaci dle zvolených kritérií (rychlost reakce, obsah deklarací a vyjádření hlavních představitelů obou organizací, aplikovatelnost posthegemonického regionalismu a liberálního institucionálního na jednotlivé případy). V každé podkapitole sice najdeme snahu o srovnání, ale většinou pouze na základě rychlosti reakce. Poté následuje popis postupu jednotlivých organizací a jejich představitelů a většinou chybí komparativní zhodnocení aplikovatelnosti teoretických koncepcí. To se objevuje pouze u venezuelské krize a částečně v kapitole 3. 3 (Paraguay). V závěru bych pak doporučila vždy zopakovat výzkumnou otázku a následně na ni odpovídat, aby nebylo nutné hledat odpovědi „mezi řádky“, nebo si je domýšlet.

Z formálního hlediska bych vytkla poměrně velké množství jazykových a typografických chyb (překlepy, stylistika, malá/velká písmena, shoda přísudku s podměttem atd.), které zbytečně snižují kvalitu práce. Drobné nepřesnosti se vyskytují také v citační normě (v seznamu zdrojů). Poznámky pod čarou by měly mít podobu

věty. Velmi pozitivně naopak hodnotím, že práce čerpá z nadstandardního množství kvalitní odborné literatury a pramenů (včetně zdrojů ve španělštině).

Celkově považuji práci Hany Podvalové za velmi dobře zpracovanou studii, která po obsahové stránce splňuje nároky kladené na práce v magisterském stupni studia. Autorka prokázala schopnost pracovat s teoretickými koncepcemi, samostatně argumentovat a dospět k vlastním závěrům.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 27. května 2019

Lenka Špičanová